

POMAHAJ BÓH

ČASOPIS EVANGELSKÍCH SERBOŮ

10. číslo

Budyšin, oktober 1979

Lětnik 26

Hrono za měsac oktober:

Knjez je bliskim tym, kiž su zlamaneje wutroby

Što to je, zlamana wutroba? Štó ma zlamanu wutrobu?

Hakle pohladnjenje do słownika synonymow — podobnych słowow — mje powučí, to dyrbbju wuznać, zo je čłowjek ze zlamanej wutrobu zadwělowany čłowjek. Čehodla je zadwělował?

Pytnjeće, lubi čitarjo, zo „činju so čežko“ z tutym heslom! Wuznaju Wam to tež: Nochce mi někajke tunje tróštowanje z pjera. Wone je po tajkim hesle wězo lochce móžne. Haj, wobkedźbuj, zo so z tajkimi kaž našim heslom husto swět špatny čini,

zo by so potom čím lóšo móhla trěbnosć Boha podsunyc! Te wašnje so mi njelubi!

Wězo je tak, zo su ludžo tam a sem zadwělowani. Ma to wšelake přičiny: Jedyn chila z powahi, ze swojeje natury sem skerje k pesimizmej — wbohi to čłowjek! —, druhí je dožiwił horjo, chorosć, třeći sej wuwědomi bjezmócnosć napřečo zrudnym poměram ...

Su wěcy na swěće, poměry, kotrež móžeja čłowjeka k zadwělowanju přinjesć! Za to njetrjebamy tu příklady mjenować, kóždy je znaje.

W cyrkwjach — tu hłowne wrota cyrkwyje swj. Hany w Annabergu —, ale tež druhdže je nam Bóh bliski!

Ale kak stejimy tomu napřečo?

Maš ludži, kiž měnja, zo su wosebje wěriwi, hdyž wočakuja wot Boha stajnje zaso zapřimnjenje do jeho přirody, do jeho stwórbje, kiž so wo to modla, zo by Bóh džiw skutkował. Woni měnja, zo je Bóh k tomu, zo by přičiny za zadwělowanje direktnje a takrjec wosobinsce wotstronil. Naličuja potom, druhdy samo we wotpowědnych pobožnych knihach „dobrotje Bože“.

Ja dyrbbju při tajkich naličenjach potom stajnje na te miliony padow myslíc, hdžež Bóh njeje pomhał, a prašam so: „Čehodla je wón tak njesprawný, zo je tym pomhał, tym tamnym pak nic?“ — Sym z tajkim prašenjom njewěriwy? Ja myslu, zo nic, prócuju so jenož, zamyslić so do myslenja ludži, kotrymž wěra tak lochce njepadnje, kotřiž spytaja, z rozumom, nic přećiwo njemu, wěrić.

A při tym mi naše hrono pomha!

Wone mi praji, zo su wobstejnosće, kiž su přičina zadwělowanja. Na tych njemóže ani „wšehomócný“ Bóh nič změnić. Wón njemyli zakonje přirody stajnje zaso přez swoje zapřimnjenje. Bóh da swětej a jeho zakonjam a zakonitosćam tak wobstać, kajkež wone su! Ja njewočakuju a njeprošu Boha wo změnenje zakonjow přirody. Znamu dosć příkladow, hdžež wón to tež na najnuterniše modlenje činil njeje! Tuž jeho njespytuju.

Ale runje w tutej situaciji widžu nadawk wěry do Boha: Wona mi da wažny nadawk, mjenujey tute wobstejnosće widžeć, nic před nimi woči začinić, před nimi čekać! Bóh je bliski tym, kiž su zadwělowaneje wutroby! Kak? W tych, kiž twjerdža, zo do njeho wěrja — kak hewak?

Bóh je tež Jězusa dał na křižu wumrěć. Wón njebě w nim wšehomócný, ale njemócný wolaše Jězusa: „Mój Božo, mój Božo, čehodla sy mje wopušćit?“

Znaty farar Dietrich Bonhoeffer pisa 16. 7. 1944 z jastwa w Tegelu, hdžež jeho fašisća dla jeho wustupowanja přećiwo jich barbarstwu hač do wotprawjenja zajateho džeržachu: „... Bóh dawa nam k wědženju, zo dyrbbimy jako tajcy žiwi być, kiž sej ze žiwjenjom radu wědža bjez Boha. Bóh, kiž je z nami, je Bóh, kiž nas wopušćí (Markus 15,34)! Bóh, kotryž nući nas, w swěće žiwym być bjez

(Pokročowanje na str. 2)

džěloweje hypotezy Bóh, je tón Bóh, před kotrymž my stajnje stejimy. Před a z Bohom smy žiwi bjez Boha. Bóh dawa so ze swěta wutłóčić na križ, Bóh je bjezmócnny a slaby w swěće a runje tak a jenož tak je wón pola nas a pomha nam. Po Mateju 8,17 je cyle wěste, zo Chrystus nje-pomha přez swoju wšehomóc, ale přez móc jeho slabosće, jeho čerpjenja!... jenož čerpjacy Bóh móže pomhać..."

W tym potajkim widžu wulki tróšt tutoho hrona: Wone wučí mje, připóznawać, zo su poměry druhdy tajke, zo móže čłowjek zadwělować. Bóh nochce to z někajkej wšehomocu přeměnić. Ale wón pomha w tajkich situacijach.

Ja sym boží pomocnik, hdyž sym bliiski tym, kiž su zlamaneje wutroby!

Cyril Pjeh

Jubilej w Nosaćicach

Tudomniša cyrkej swjeteše 8. julija – 4. njeđzelu po Swjatej trojicy – swój 300lětny jubilej. Tehdom w léće 1679 bě to tež 4. njeđzela po Swjatej trojicy! Na tutym dnju so wona tehdom poswjeći. Rjanej wobrazaj wo Božim domje znutřka a zwonka namakaće w decemberskim čisle našeho časopisa „Pomhaj Bóh“, k tomu tež zajimawy nastawk dotalneho kantora Strahla.

Wobraz w tutym čisle pokazuje 250. jubilej před polsta lěta.

Tón raz bě z jubilejom zwjazany swjedženski tydzień. Njeđzelu, 1. julija, so wón z wotewrjenskej Božej službu zahaji. 3. julija měješe historikar mjez fararjemi našeho cyrkwinskeho wokrjesa, br. Huth, z Dürrhensdorfa, wučeny přednošk wo stawiznach Nosaćičanskeje wosady, kotraž prjedy do Ketlic sluješe.

Srjedu spěwaje Lubijski cyrkwin-ski chór.

Tema pjatka bě: „Wot 250. jubileja hač do přitomnosće.“ Farar Lazar-Bukečanski měješe nadawk, wo dobjie poslednjeho serbskeho a samostatneho fararja Korle Wyrgača, jeho přichodneho nana, rozprawjeć. Předsyda cyrkwinskeho předstejičerstwa, knjez Labicka, kiž ma wulku zaslůžbu wo wobnowjenje cyrkwy, rozprawješe wo twarskich problemach zašlych lět. Farar Habenicht z Ketlic – druhí farar tuteje wosady ma so nětko wo Nosaćicy starać – rěčeše wo něčičšej situaciji. Kóždy rěčnik rozjasni swoje słowa ze swětlowobrazami. Na koncu strowješe superintendent Birkner z Lubija jubilejnu wosadu.

Wyšina jubileja bě swjedženska Boža služba, w kotrejž Wyši krajno-cyrkwinski radzićel na wuslužbje Henckel předowaše a přítomni fararjo strowjachu.

Nosaćicy su w zapisku dwurěčnych wosadow ta, kotraž leži najbóle k wuchodej. Jednotliwi starši ludžo móžeja někak serbsce, ale mjez nimi njeje žadyn serbski kemšer. Tak ma tuta wosada dobru serbsku tradiciju a zašłosć, ale bohužel žanu přítomnosć.

Njezabudźmy pak wuznamnych Serbow kaž Hadama Bohusława Šeracha, kiž so tu narodži (1724) a kiž

Takle swjatočny bě jubilej w Nosaćicach před 50 lěta! – Začah duchownych a „honoracijorow“

běše pozdžišo jako Budyšinski farar znaty spisowaćel, kěrlušer a pčolar.

Tu skutkowaše tež wot 1820–1849 jako farar Michał Domaška, znaty a žohnowany serbski basnik. Mjenowany bu hižo farar Korla Wyrgač, redaktor našeho časopisa „Pomhaj Bóh“ wot 1917–1937, jako so wšo serbske pismowstwo a nowinarstwo přez fašistow zakaza.

Nosaćičanskej wosadze přejemy dale Bože žohnowanje! K tomu pomhaj tež rjany wobnowjeny Boží dom, wprawdžita mała debjenka mjez cyrkwyjemi w serbskej Lužicy! L.

Serbska katolska slónka

Ordinacija w Njeswaćidle

Njeđzela 8. julija bě za Njeswaćidsku wosadu wuznamny dzeń. Na bohaće wopytanych swjedženskich kemšach, na kotrychž běchu tež knježa duchowni susodnych ewangelskich a katolskich wosadow přítomni, bu ordiněrowany a jako nowy wosadny farar zapokazany Handrij Blumenstein, kiž bě do toho hižo wěsty čas jako wikar we wosadze skutkował.

Ordinaciju wukonješe zastupowacy superintendent Budyskeje eforije, farar Düring-Šerachowski. Wón wuzběhny w swojej narěči, zo je ordinacija přewzaće dušepastrskeho nadawka w přítomnosći wosady, kotrejž ma ordiněrowany ze swojim skutkowanjom w bratrowskej přezjednosći sluzić. Farar tu njeje sam za so, ale steji w srjedžišću wosady a ma swědčić wo Božej lubosći a jeho kralestwo wosadze připowědować. Naše předewzaća a naše chcyće pak je wotwisne wot Božeje wole a jeho ducha.

Po čitanju wotstawkow z biblije wo nadawkach předarja wotpołži młody duchowny swój slub. Na to jeho přítomni duchowni požohnuju strowjachu z bibliskim hronom.

Swoje přenje předowanje jako wosadny farar zloží farar Blumenstein na tekst Gal. 6,2: „Jedyn njech njeje druhého wobčežnosće, tak budžeće dopjelnić zakon Chrystusowy.“ Wón pokaza při tym na to, zo mamy džensa nuzu druhého widžeć a z tutej čezu žiwi być, dokelž je Chrystus nas k tomu wuswobodžił. Mamy wšitcy zmuzitosć, tuto brěmjo na so wzać? Kak spjelnimy tutón nadawk? W džensnišim času techniki mamy za wšě nástroje a mašiny doporučenja k wužiwanju. Mamy za dušepastyrstwo tajke předpisy a doporučenja? Nimamy je, dokelž wosada wobsteji z čłowjekow. Doporučenja su nam křesćanam Chrystusowe přikazy, kiž je wón sam spjelnił a kiž płaća tež nam za džensniši čas.

Po tym přečíta so postrow něhdyšeho wosadneho fararja, serbskeho superintendenta na wotpočinku Wirtha w serbskej rěči, w kotrymž wupřa swojemu naslědnikej Bože žohnowanje a přeco swěrných pomocníků we wosadnym dźele. (Wosada bě wězo superintendenta Wirtha, kaž tež redaktora, fararja Pjecha na ordinaciju přeprósyla, ale wobaj běštaj na hižo prjedy postajenym a planowanym serbskim busu wobdźelenaj, jedyn jako nawoda, druhí jako předar!)
 Další postrow bě posłała wosada ze Sottrum pola Bremena.

Cyłu swjatočnosť na dostojne wašnje porjeńši cyrkwinski a pozawnowy chór ze swojimi poskićenjemi. Wosada pak swoju džakownosć za wšo wopokaza w bohaće składowanej zběrce.

— Po tym zo bě serbski superintendent po 29lětněj swěrnej službě jako wosadny farar so w léce 1976 na wuměnk podał, wosta wosada 3 léta bjez fararja. W tutym času bu dušepastyršce zastarana wot fararja Lazara-Rakečanskeho. Wón je tutón přidatny nadawk swěru wukonjał a wo-

sadu nic jeno nawjedował, ale zdomem tež spytał nowe puće a móžnosće wosadneho žiwjenja wuwivać. Za to wupraji so jemu wutrobny džak cyrkwinskeho předstejerstwa a wosady.

Młody duchowny Handrij Blumenstein pochadza tohorunja z Rakec. Přez wopyt Serbskeje rozšěrjeneje wyšeje šule (tam wopytowaše serbsku nabožinu za wyšich šulerjow, kotruž tehdom nětčiši redaktor farar Cyril Pjeh dźeržeše) a přebywanje w serbskim studentskim interneće w Lipsku je tež trochu serbsce nawuknył a je zwólniwy, tež serbsce předować. Wažny sej tohodla tajku zwólniwość a prócu! Mamy dźe hišće wo wjele wjac serbskich wosadnych, hač serbske kemše wopytuja. Swěra k serbskej rěči je nadobny skutk!

Wosadny

Přejemy tež jako redakcija „Pomhaj Bóh“ fararjej Blumensteinej bohate Bože žohnowanje! Jemu a tež nowemu Bukečanskemu fararjej Taeslerej wjele Božeho ducha w skutkowanju za dobro wosady Jězu Chrysta!

Tež to je Pólska: Tak přijědžeš z wuchoda do Szczecina

„Serbski ewangelski bus“

Bjez dešća njeńdže!

Hižo třeće léto je to tak: na nje-dźeli „serbskeho busa“ so dešćuje! Superintendent na wuslužbje, Wirth, organizator a motor tutoho přede-wzaća, mjenješe, zo budu so jeho w přichodže metereologoj prašeć, na kajku njeđzělu je serbski bus skazał, a potom wěsće wědza, zo je tuta za-dešćowana!

To wšo pak njezadusy dobru naladu, a na kóncu prajachu wšitcy: „To bě zaso rjenje!“

Na spočatku nimo dešća dvě panje: jedyn ze Stróže bě swój wupokaz zabył, a superintendent praji jemu, zo nima zmysla, bjez wupokaza sobu jěć a — w Bukecach pytny knjez superintendent sam, zo nima wupokaza! Ale technika pomha! Za krótki čas bě z pomocu Sobic telefona a Wirthec awta wupokaz tu!

Přez mjezu (kotruž skoro njepytnychmy — njenadpadna, spēšna kontrola!) spēchachmy přez Lubań a Gryfów do Cieplice zdrój. Tam mějachu

serbske kemše być. Dokelž pak běchmy přepozdže, spēwaše pólski farar Neumann (němske mjeno, rěči němsce, ale je Polak) runje liturgiju. Tu přetorhny a postrowi nas, a potom modleše so serbski farar Cyril Pjeh hnydom serbsce modlitwu dnja, kotraž bě runje na rjeđze. Pólsce a serbsce wobě lekciji. Potom farar Pjeh serbsce předowaše. Pólsce wospjeto-waše hłowny wobsah předowanja. Rjane to ekumeniske dožiwjenje!

Wobjed bě po kemšach we wosobnym kupjelowym domje. Dokelž so stajnje hišće dešćowaše, přeprósy nas přečelna fararka na faru na šalku „herbaty“ (čaj). Jeje muž, farar Neumann, powědaše nam wo swojim farskim dźele, wo swojim nadfarskim dźele jako připóznaty astronom a wo swojim towaršnostnym dźele w swojej gmejnje. K tomu spēwachmy naše rjane serbske spēwy a farar Wirth powědaše wo dožiwjenjach před połsta lětami.

Po wot swojby Neumannec přednjesenym pólskim džaknym kěrlušu podachmy so při nětko rjanym slón-cu do Bierutowic a wobhladachmy sej

cyrkej Wang. Słyšachmy k rozjasnje-nju serbski pask!

Znowa slyny dešć wučeri nas do busa, kiž nas tón raz přez Jelenju Góru dowjeze zaso do domizny.

Nadźijamy so, zo naš bratr superintendent Wirth nam tež klětu a hišće wjele lét swoje nazhonjenja a mocy za tutu wulkotnu wěc serbskeho busa k dispoziciji staji!

Čitarjo pišu:

„... Za nic doś přemysleny mam wobraz na poslednjej stronje Wašeho přěnjeho čisla „Pomhaj Bóh“... Mòhło so to wot wšelakich luđi nanajwšelakorijo wuložować!...“

Wotmołwa redakcije:

Nimamy wotpohlad, na wšitke dopisy tu wotmołwić, wosebje nic na tajke, kiž so počahuja na wobsah wozjewjenych nastawkow. Wočakujemy tež tajke dopisy a — njemějće strach, zo so jich bojimy! (Słyšach nje dawno kritiku na jednym nastawku, ale bohužel so wona njenapisa!) Horjeka wozjewjeny dopis pak dyrbimy wotmołwić!

Wědžach wo woznamje konjaceje hłowy, ale myslach sej: „Tajke myslenje pochadza z časow, kotrež smy přewinyli — Bohu džak! Štó dyrbi džensa hišće zbankrotować? Štóž pak tajke myslenje naložuje na naš časopis, tón njeje wobkedžbowanja hódny!“ Za mnje bě to, kaž wuchadza z teksta pod tym, wuraz a wobraz rjanosće přirody, a kón zawěsće nje-móže za to, zo maja luđo tak lóze mysle! — Jedyn Němc chcyše cyle zahorjeny wot wobrazu měć tu „baseń pod tym“!

Ordinacija w Bukecach

Njeđzělu, 1. julija, so tu ordinacija fararja Handrija Taeslera wotmě-waše. W swjedženskim čahu přewo-džachu noweho fararja duchowni, cyrkwinsky předstejićerjo a tež zastupnicy swětnych organizacijow. Prjedy hač superintendent Birkner ordinanda do farskeho zastojnstwa zapokaza, rěčeše wo psalmje 22,23. Wón započa z tym, zo dopomni na słowa dr. Theo Lehmana při ewan-gelizaciji, jako tutón wotmołwi na prašenje, z kajkim wuměnjennom móžeš džensa z fararjom być: „Farar dyrbi być wobročeny, wobdarjeny a powolańy.“

Farar Taesler předowaše wo před-pisanym teksće Luk 15,25—32, wo přirunanju wo zhubjenej wowcy a praji: Bóh pyta čłowjekow. My tež nje-směmy toho wotstorčić, kiž je w našimaj wočomaj zhubjeny, ale dyrbimy jeho pytać na wšelake wašnje. My njesměmy so z tym spokojić, zo mamy sami wšeho doś.

Nahladna wosada bě so zhroma-džiła.

Při internej zhromadźiznje po kemšach so hišće někotre dobre słowa prajichu. Mi njeje móžno, wšech rěč-nikow mjenować, wuzběhny chcu tu jenož Serbow. Za Domowinsku sku-pinu rěčeše a strowješe na zdombe wašnje předsyda skupiny, bratr Groj-

lich z Bukec. Za serbsku superintenduru méješe dotalny farar Lazar nadawk, wutrobne słowo powitanja do našeje dwurěčneje wosady prajić. —

Njeh je tu naspomnjene, zo je so wězo najprjedy cyrkwinske předsterstwo wo to prócowało, zo serbskeho duchowneho dōstanje. To so bohužel njeje zmōžniło. Wězo wjeseli so wosada, zo je nětko farar Taesler sem přišoł. Wón je hižo za čas swogeho farskeho wikarstwa tu z njej dobry kontakt namakał. A nas wjeseli, zo ma sam wulki zajim za serbstwo a so tež ze serbskej rěču zaběra, dalekož je jemu móžno. Wšak je tuchwilu dotalny wosadny farar jako emeritus hišće kompetentny za serbske naležnosće we wosadze, dolhož Bóh Knjez jemu mocy k tomu da. Nowemu, młodemu fararjej přeje tež „Pomhaj Bóh“ Božu hnadu a jeho bohate žohnowanje za jeho nic přełochke, ale rjane zastojnstwo! L.

Serbski ewangelski cyrkwinski džen 1980!

Wón budže, da-li Bóh, 28. a 29. junija 1980 w Bukecach. Zapisajće sej prošu hižo nětko tutón termin do swojich kalendrow a přijědźće! Sće wšitky hižo nětko wutrobne přeprašeniy!

**Gerat Lazar,
předsyda Wuběrka
za cyrkwinski džen**

Pawoł Krječmar njebohi

Wutoru, 21. awgusta, smy na Budyskim Mikławšku Pawoła Krječmarja k poslednjemu wotpočinkej přewodźeli. Njebohi bě před njecyłym lětom swoje 80. narodniny woswjećić móhl, a dnja 19. 10. 1978 wotmě so w Budyskim „Wjelbiku“ wječor, na kotrymž wosomdzesatnik Pawoł Krječmar, sydondzesatnik Pawoł Grojlich a pjećašěsdzesatnik Anton Nawka čitachu ze swojich literarnych twórbow.

Pawoł Krječmar je čas žiwjenja był wěriwy katolik a je tež jako tajki zhladował na swětné podawki a wobstejnosc. Njedźiwajcy toho pak wón žanu konfesionalnu wobmjězowanosc njeznaješe a bě z mnohimi njekatolikami w najlěpšim poměrje žiwy. To přiznawać, ma tež „Pomhaj Bóh“ wšu přičinu; njebohi je džě jako ludowy basnik tež jemu swoje twórbje k dispoziciji stajał. Poslednjey jeho basni smy lětsa w aprylskim a mejskim čisle tutoho časopisa čitać móhli.

Rozzhnowanske předowanje při rowje méješe farar dr. Rudolf Kilank. Wón hižo jara wuzběhowaše Krječmarjowe horliwe skutkowanje na polu serbskeho narodneho žiwjenja. Tosame činještaj po nim džensniši a něhdyši načolnik serbskeje čišćernje, Pawoł Nowak a dr. Jan Cyž. Zemřěty bě so po wuchodźenju ludoweje šule w lětach wot 1913 hač do 1917 na serbskeho pismikstajerja wukubłał. W tutym powołanju je poněm wjele serbskich prócownikow a spisowacelow zbliska zeznał, kaž Marka Smolerja (kotrehož sej wysoko wažeše), Jana Skalu, Arnošta Barta, Mateja Urbana, Jurja Słodenka a wjele druhich.

Tak napjeće sluchaja džěći! Na farskim dworje w Rakecach so jim něšto dobre skići!

K hodam lěta 1918 dojedže sej Pawoł Krječmar přeni raz do Prahy, zo by swogeho tam bydlaeho bratra Mikławša a jeho mandželsku wopytał. Z nimaj hromadže džěše na božonocnu mšu do małeje cyrkweje we Vršovicach. Tuta boža noc, k tomu zwonjenje z mnohich wězow, ale tež přenje zetkanja z přecelnym a zdworliwym českim ludom w „złotej Praze“, to wšo wuskutkowa, kaž wón sam praji, zo so w nim zakorjeni „ludobosc k slowjanskim ludam hač do hlubin duše“. A tute korjenje su jeho džerželi hač do poslednjeho dnja.

POWĚSĆE

Warsawa: Pomnik za wšitke zamordowane džěći w druhej swětowej wójnje, chorownja džěsća, so tu njedawno poswjeći. Wobdžělichu so ministrow, generalow polskeje ludoweje armeje a zastupjerjo cyrkwow. Ewangelska cyrkev w NDR je před lěta přewjedła přewšo wuspěšnu hromadźensku akciju za tutu chorownju-pomnik.

Budyšin: Tu bu w septembru zawjedženy nowy němski superintendent. Wón wukonja tute zastojnstwo wot 1. septembra. Je to farar Volker Kreß, 40 lět stary, dotalny krajny farar za młodžinu. Wón je naslědnik superintendenta Arnolda (65), kiž dže na wuměnk. Zawjedženje noweho superintendenta bě njedźelu, 16. septembra, w Budyskej cyrkwi swjateho Pětra.

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkróc za měsac z licencu č. 417 Nowinarskeho zariada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamotwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedycja: Farar Lasar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 4). — Ludowe nakładnistwo Domowina, Budyšin. — Čiště: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-1692)

Praha: Redaktor „Pomhaj Bóh“ wopyta kónc julija w Praze Mjezynarodny sekretariat Křescanskeje měroweje konferency (CFK) w Praze. Farar Cyril Pjeh da so wot zastupjerja a sobudžělačerja NDR w Praze, knjeza dipl. theol. Zimmermanna, wo džěle a aktualnych problemach CFK informować.

Drježdžany: Nabožna nowina Sakskeje krajneje cyrkweje „Der Sonntag“ informuje tuchwilu swojich čitarjow wo wšelakich zeskupjenjach w našej krajnej cyrkwi. Srjedz awgusta na přikład zeznajomni swojich čitarjow ze „Krajnocyrkwinski zjednocenstwom“. Zawěšće su tajke informacije wažne, zo bychmy sej wědomi byli toho, zo je móžno, w duchownej jednoće wěstu wšelakorosc čerpieć!

Serbske bože služby w oktobru 1979

7. 10. — 17. njedzela po Swjatej trojicy
Budyšin-Michałska 9.00 hodž. kemše (wosadny farar Albert)

Huska 10.00 hodž. kemše z božim wotkazanjom (sup. n. wusl. Wirth)
Budestecy 14.00 hodž. serbske kemše

14. 10. — 18. njedzela po Swjatej trojicy

Minakał 8.30 hodž. kemše z božim wotkazanjom (wos. farar Feustel)
Rakecy 8.30 hodž. kemše (farar G. Lazar)

21. 10. — 19. njedzela po Swjatej trojicy

Poršicy 8.30 hodž. kemše z božim wotkazanjom (sup. n. wusl. Wirth)
Bart 8.30 hodž. kemše (farar S. Albert)
Hrodzišćo 10.00 hodž. kemše (farar S. Albert)

Budyšink 10.00 hodž. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

Hodžij 10.30 hodž. kemše z božim wotkazanjom (farar J. Lazar)

29. 10. — kermušna pondzela 9.00 hodž. kemše (C. Pjeh)

4. 11. — 21. njedzela po Swjatej trojicy
Njeswačidło 8.30 hodž. kemše z božim wotkazanjom (C. Pjeh)